Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU
(druhý senát)
30. září 2010

Věc F-36/05

Gudrun Schulze
v.
Evropská komise

„Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Žadatelé o pracovní místo zapsaní na seznam uchazečů vhodných pro přijetí (rezervní seznam) před vstupem nového služebního řádu v platnost — Přechodná pravidla o zařazení do platové třídy při přijetí do zaměstnání — Zařazení do platového stupně — Článek 32 služebního řádu — Články 2, 5 a 12 přílohy XIII služebního řádu — Diskriminace na základě věku — Stejná odměna za rovnocennou práci — Zásada řádné správy — Povinnost řádné péče“

Předmět: Žaloba podaná na základě článků 236 ES a 152 AE, kterou se G. Schulze domáhá: zrušení zaprvé rozhodnutí Komise ze dne 8. února 2005 zamítajícího její stížnost a zadruhé rozhodnutí Komise ze dne 11. října 2004 o zařazení žalobkyně do platové třídy A*6, stupně 2; podpůrně návrh uložit Komisi zaplatit žalobkyni náhradu škody.

Rozhodnutí: Žaloba se zamítá. Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady řízení.

Shrnutí

1. Úředníci — Postavení úředníka — Podmínky pro získání
(Služební řád úředníků, článek 3)

2. Úředníci — Přijímání — Jmenování do platové třídy — Zavedení nové struktury služebních postupů nařízením č. 723/2004 — Přechodná ustanovení pro zařazení do platové třídy
(Služební řád úředníků, čl. 7 odst. 1, čl. 27 první pododstavec a čl. 29 odst. 1; příloha XIII, čl. 12 odst. 3; nařízení Rady č. 723/2004)

3. Úředníci — Přijímání — Jmenování do platové třídy — Zavedení nové struktury služebních postupů nařízením č. 723/2004 — Přechodná ustanovení pro zařazení do platové třídy
(Služební řád, příloha XIII, čl. 12 odst. 3; nařízení Rady č. 723/2004)

4. Úředníci — Přidělení — Přiměřenost mezi platovou třídou a pracovním místem — Určení úrovně obsazovaného pracovního místa
(Služební řád, čl. 5 odst. 4, čl. 7 odst. 1 a čl. 62 první pododstavec; příloha I; nařízení Rady č. 723/2004)

5. Úředníci — Zásady — Povinnost péče příslušející správě — Zásada řádné správy — Meze
(Služební řád, příloha VIII, čl. 12 odst. 3)

1. Z článku 3 služebního řádu vyplývá, že jmenování úředníka má nutně původ v jednostranném aktu orgánu oprávněného ke jmenování, který upřesňuje datum, kdy toto jmenování nabývá účinnosti, jakož i pracovní místo, na které je dotčená osoba přidělena. Úspěšný uchazeč otevřeného výběrového řízení se až poté, co bylo ve vztahu k němu přijato takové rozhodnutí, může dovolávat postavení úředníka, a domáhat se tedy použití ustanovení služebního řádu.

(viz bod 48)

Odkazy:

Tribunál: 11. července 2007, Centeno Mediavilla a další v. Komise, T-58/05, Sb. rozh. s. II-2523, body 54 a 55

2. Zásada rovnosti nemůže omezit svobodu zákonodárce kdykoli provést v pravidlech služebního řádu změny, které považuje za slučitelné se zájmem služby, a to i tehdy, pokud se tato pravidla jeví méně příznivými než dřívější, neboť jinak by bylo bráněno veškerému legislativnímu vývoji.

Zákonodárce proto mohl v rámci reformy služebního řádu na jedné straně stanovit, že úspěšní uchazeči výběrových řízení, pro něž se před 1. květnem 2004 počítalo s přijetím do služby v platové třídě A 7 nebo A 6, budou napříště přijímáni do služby v platové třídě A*6, a na druhé straně při této příležitosti snížit odměny přiřazené platovým třídám.

Zákonodárce tímto postupem neporušil zásadu rovnosti a zvláště zákaz veškeré diskriminace na základě věku, jelikož srovnávací tabulka platových tříd obsažená v čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu a základní měsíční platy zjevně nijak nesouvisejí s přímým nebo nepřímým zohledněním věku dotyčných osob.

Podle úpravy vyplývající z čl. 7 odst. 1, čl. 27 odst. 1 a čl. 29 odst. 1 služebního řádu, podle které je úroveň pracovních míst stanovována na základě jejich povahy, důležitosti a šíře, bez ohledu na kvalifikaci dotyčných osob, srovnávací tabulka platových tříd obsažená v čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu mimoto rozlišuje základní platovou třídu A*5 od vyšší platové třídy A*6, aby zohlednila zkušenosti požadované pro pracovní místo této úrovně.

Nelze proto tvrdit, že čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu brání zohlednění pracovních zkušeností; spíše orgánu oprávněnému ke jmenování ukládá povinnost zohlednit při objektivním určení úrovně obsazovaných pracovních míst tuto zkušenost v zájmu služby.

(viz body 58 až 62)

Odkazy:

Soudní dvůr: 22. prosince 2008, Centeno Mediavilla a další v. Komise, C-443/07 P, Sb. rozh. s. I-10945, bod 83

Tribunál: 30. září 1998, Ryan v. Účetní dvůr, T-121/97, Recueil, s. II-3885, body 98 a 104; 29. listopadu 2006, Campoli v. Komise, T-135/05, Sb. VS s. I-A-2-297 a II-A-2-1527, bod 105; výše uvedený rozsudek Centeno Mediavilla a další v. Komise, body 86, 89 a 113

Soud pro veřejnou službu: 19. června 2007, Davis a další v. Rada, F-54/06, Sb. VS s. I-A-1-165 a II-A-1-911, bod 81

3. Právo zaměstnanců, kteří jsou zaměstnáni u téhož zaměstnavatele, obdržet za rovnocennou práci stejnou odměnu představuje specifické vyjádření obecné zásady rovnosti, jejíž dodržování má Soud pro veřejnou službu zajišťovat. Toto právo je ostatně uvedeno v článku 7 mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech a v úmluvě č. 111 Mezinárodní organizace práce.

Zásada rovného zacházení však nezakazuje odlišně zacházet se srovnatelnými situacemi, pokud je toto odlišné zacházení odůvodněno objektivními a relevantními skutečnostmi, což je kontrolováno soudy.

V rámci reformy služebního řádu zákonodárce mohl změnit spojitost mezi platovými třídami a místy, zejména přijetím čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu, protože přechodnému ustanovení je vlastní, že s sebou nese výjimku z určitých pravidel služebního řádu, jejichž použití je nutně dotčeno změnou režimu.

Za těchto podmínek se nelze domnívat, že se osoby, které byly za úředníky jmenovány po reformě služebního řádu, nacházely ve stejné právní situaci jako ty, které byly přijaty do služby před 1. květnem 2004 a jejichž jmenování se řídilo předchozím služebním řádem.

Vzhledem k reformě struktury platových tříd zákonodárce neporušil zásadu stejné odměny za rovnocennou práci ani tím, že úředníkům přijatým po uvedené reformě přiznal odměnu vázanou na platovou třídu, do níž byli zařazeni podle čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu, která je méně příznivá než odměna příslušející starým platovým třídám, do kterých byli zařazeni úředníci přijatí před 1. květnem 2004.

V důsledku toho okolnost, že asistenti nebo administrátoři přijatí před 1. květnem 2004 mají lepší odměnu než ti , kteří byli jako úředníci přijati po tomto datu, není porušením zásady stejné odměny za rovnocennou práci.

(viz body 74 až 79)

Odkazy:

Soudní dvůr: 26. června 2001, Brunnhofer, C-381/99, Recueil, s. I-4961, bod 28; výše uvedený rozsudek Centeno Mediavilla a další v. Komise, body 77 až 79 a 105

Tribunál: výše uvedený rozsudek Centeno Mediavilla a další v. Komise, body 75, 80,114, 126 a 129

4. Z článku 7 odst. 1 služebního řádu ve spojení s čl. 62 prvního pododstavce služebního řádu, podle kterého má úředník právo na odměnu odpovídající jeho platové třídě a stupni, vyplývá, že úředníkovi po určení jeho platové třídy a tím jeho platové úrovně nemůže být poskytnuto místo neodpovídající této platové třídě. Jinak řečeno platová třída, a tedy plat, na jaký má úředník právo, určuje úkoly, kterými může být pověřen. V důsledku toho zásada spojitosti mezi platovou třídou a místem opravňuje každého úředníka odmítnout přidělení na místo neodpovídající jeho platové třídě a tedy v konečném důsledku funkce neodpovídajíc jeho odměně.

Předcházející úvahy nejsou vyvráceny skutečností, že čl. 5 odst. 4 služebního řádu a jeho příloha I, ve znění nařízení č. 723/2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců, nezavádějí pevnou spojitost mezi určitou funkcí a určitou platovou třídou. Tato ustanovení totiž nemění zásadu vyplývající z čl. 7 odst. 1 služebního řádu, podle které rozhodnutí o úrovni obsazovaného pracovního místa musí být učiněno s ohledem na důležitost úkolů svěřených dotčené funkci a pouze v zájmu služby. Pouze znamenají, že orgán oprávněný ke jmenování nemá povinnost stanovit přesnou platovou třídu obsazovaného místa v oznámení o volném pracovním místě. Uvedený orgán má však nadále povinnost dbát při výkonu své široké posuzovací pravomoci zaprvé na to, aby škála platových tříd, na kterou odkazuje v oznámení o volném pracovním místě dostatečně odrážela důležitost dotčených úkolů, a zadruhé na to, aby si jmenování do jedné z těchto platových tříd zachovalo objektivní povahu zvláště vzhledem k důležitosti úkolů, které mají být zastávány.

(viz body 80 a 81)

Odkazy:

Tribunál: 7. května 1991, Jongen v. Komise, T-18/90, Recueil, s. II-187, bod 27; 8. červenec 2008, Komise v. Economidis, T-56/07 P, Sb. VS s. I-B-1-31 a II-B-1-213, body 82 až 86; 18. června 2009, Komise v. Traore, T-572/08 P, Sb. VS s. I-B-1-39 a II-B-1-223, body 38, 40 a 41

5. Zásada řádné správy nemá závaznost přesahující závaznost nařízení. Stejné platí pro povinnost péče příslušející správě vzhledem ke svým zaměstnancům, povinnost, která odráží rovnováhu mezi právy a odpovídajícími povinnostmi, které služební řád vytvořil ve vztazích mezi veřejnou správou a zaměstnanci veřejné služby, a která tudíž musí být stále v souladu s platnými normami.

Z důvodu postavení, jaké jak zásada řádné správy, tak i povinnost péče příslušející správě mají v hierarchii norem, se jich proto úředník, který byl jmenován během období od 1. května 2004 do 30. dubna 2006, nemůže dovolávat s cílem dosáhnout jiného výsledku než toho, který vyplývá z čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu, neboť pravomoc orgánu je tímto ustanovením vázána.

(viz body 86 a 87)

Odkazy:

Tribunál: 27. března 1990, Chomel v. Komise, T-123/89, Recueil, s. II-131, bod 32; 17. června 1993, Arauxo-Dumay v. Komise, T-65/92, Recueil, s. II-597, bod 37; 22. června 1994, Rijnoudt a Hocken v. Komise, T-97/92 a T-111/92, Recueil FP, s. I-A-159 a II-511, bod 104; výše uvedený rozsudek Campoli v. Komise, bod 149

Soud pro veřejnou službu; 23. ledna 2007, Chassagne v. Komise, F-43/05, Sb. VS s. I-A-1-27 a II-A-1-139, bod 111